

AJA ZAMOLO

Grem rečem in začnem iskati ključe.
Ne ugovarja.
Zdi se, da je presodilo,
da čas narekuje odhajanja.
Kje so vsi prijemi za kapuce,
vlečenje za rokave?
Ulice so prepisne,
lahko bi sledila vetru kot jeklenici v gorah
na vzhod ali jug,
a hkrati je nekaj, česar nisem zmožna opisati.
Nekaj pod kožo
mi polaga stopala na pedala,
potem čaka,
da jih preraste mah,
da je noč dolga,
brez zemljevida v roki.

Preseliti se moram.
Soba, v katero se vračam, mi dela grbo,
še preden se je prav dotikam.
Poiskati tisto okno,
kateremu manjka odtis mastnih las,
poiskati še en kraj,
katerega ime bom zapisovala na koledarje.
Oditi, da se lahko vračam.